

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 44

БЕОГРАД, 31. ОКТОБАР 1936.

ГОДИНА VIII

Садржај:

Prvo jugoslovensko transportno a. d., Schenker & Co., Beograd

»Bibad«, brodersko i bagersko a. d., Beograd

Керамичка индустрија д. д., Загреб

PRVO JUGOSLOVENSKO TRANSPORTNO A. D. SCHENKER & Co., BEOGRAD

U unutrašnjem prometu transport robe trgovcu obično ne zadaje toliko teškoća, pa se za njegovo olakšanje uvek i ne traže usluge otpremničkih preduzeća. Međutim, spoljna trgovinska razmena bila bi gotovo sasvim nemoguća, kada ne bi postojala preduzeća koja vode računa o otpremanju i carinjenju robe, o inkasu i slično. Njihove usluge kod izvoza i uvoza su upravo neprocenjive, pogotovo u momentima kao što su sadašnji, kad međunarodna trgovina nailazi na tolike prepreke.

Otpremanje robe je posao koji danas iziskuje veliku stručnu spremu. Običan trgovac, pa i veće izvozničko preduzeće nema mogućnosti da stalno prati promene železničkih tarifa i uslova pod kojima broderska i druga transportna preduzeća vrše prevoz robe. To isto se može reći i u pogledu raznih neobično komplikovanih carinskih, trošarinskih, sanitarnih i policijskih propisa koji važe za različite vrste robe, naročito pri prelazu državnih granica. Međutim, bez detaljnog poznavanja svih tih tarifa i propisa, koji se često menjaju, nemoguća je tačna kalkulacija podvoznih troškova i tačno predviđanje vremena kad će roba stići primaocu. Zbog toga su usluge otpremničkih preduzeća i postale neophodne.

Za razvitak spoljne trgovine naročito su važna velika međunarodna otpremnička preduzeća, koja imaju razgrađenu mrežu filijala i poslovne prijatelje u raznim zemljama, jer će uvoznici i izvoznici od njih moći da budu najbolje usluženi. Ovakva preduzeća mogu mnogo da znače za naše poslovne veze i odnose s inostranstvom. Mogu da stvore i veze koje do sada uopšte nismo imali. Velika otpremnička preduzeća igraju znatnu ulogu i kod uvoza. Ona su često lica poverenja stranih privrednika, koji upućuju pošiljke na njihovu adresu, s tim da se isporuče pravim primaocima prema dobivenim instrukcijama.

Prvo jugoslovensko transportno a. d. Schenker & Co., Beograd, je naše gotovo najjače otpremničko preduzeće. Osnovano je 1920 godine od velikog internacionalnog transportnog preduzeća Schenker & Co, a uz učešće Jugoslavenske banke i drugih domaćih interesenata. Do prošle godine sedište preduzeća je bilo u Zagrebu. U martu o. g. ono je preneto u Beograd. Društvo ima i čitav niz filijala, i to: u Zagrebu, Mariboru, Jesenicama, Subotici, Novom Sadu, na Sušaku i u Solunu, dakle u mestima koja su gotovo najvažnija, kako za našu izvoznicu, tako i za uvoznicu trgovinu. Društvo podržava, osim toga, uske poslovne veze s velikim brojem ugled-

nih otpremničkih preduzeća u inostranstvu, tako da je u stanju da čini velike usluge našoj trgovini.

Razume se da je ogromno smanjenje trgovinske razmene s inostranstvom moralo teško pogoditi gotovo sva naša otpremnička preduzeća. Zbog opadanja izvoza i uvoza suženo je i njihovo polje rada, tako da su mnoga manja preduzeća morala i napustiti svoje poslovanje. Prirodno je da su poslednjih godina i kod Schenkera bilansi zaključivani s gubitkom, jer su i prihodi stalno opadali, a rashodi se nisu mogli istim tempom smanjivati. Tako je gubitak u 1934 godini dostigao iznos od 565 hiljada dinara. Kao što je poznato, u toku 1935 opšte privredne prilike su se znatno poboljšale. Međutim, u bilansu Schenkera to nije moglo da dode do izražaja, jer je preduzeće imalo nekoliko krupnijih izdataka po predmetima i sporovima iz ranijih godina, a koji se nisu mogli unapred predvideti. Zbog toga je i 1935 godina završena sa gubitkom od 798 hiljada. Ako se tome doda prenos gubitka iz prethodne godine, ukupni gubitak iznosi 1 milion 363 hiljade dinara.

Da bi se ovaj veliki gubitak eliminisao, na redovnom zboru akcionara, koji se održavao 4 jula o. g. u Beogradu, rešeno je da se otpiše 90% društvene glavnice, koja je na taj način smanjena sa 1,5 miliona na 150 hiljada dinara. Istovremeno je odlučeno da se glavnica opet poveća na 1,5 miliona dinara. Ponovna uplata od dinara 1 milion 350 hiljada izvršena je 3 oktobra 1936, prvenstveno od strane dosadanih akcionara.

Bilansi ovog preduzeća za četiri poslednje godine pokazuju sledeću sliku:

Aktiva	Račun izravnjanja			
	1932	1933	1934	1935
	u hiljadama dinara			
Gotovina	874	659	398	543
Valute	13	4	—	—
Hart. od vrednosti	10	—	7	1
Dužnici	16.535	14.830	10.004	19.033
Inventar	289	245	221	203
Prelazne pozicije	757	623	157	14
Gubitak	54	—	565	1.363
Pasiva				
Glavnica	1.500	1.500	1.500	1.500
Rezervni fond	75	75	75	75
Poverioci	16.958	14.782	9.777	18.859
Prelazne pozicije	—	—	—	723
Čisti dobitak	—	16	—	—
Zbir bilansa	18.533	16.373	11.352	21.157

Račun gubitka i dobitka

Rashodi				
Prenos gubitka	92	54	—	565
Opšti troškovi	4.679	4.492	4.133	5.243
Otpis nenapl. potr.	581	311	288	68
Čisti dobitak	—	16	—	—
Prihodi				
Prenos dobiti	—	—	16	—
Špedicija	5.301	4.873	3.840	4.513
Gub. iz ranijih godina	—	—	—	565
Gub. u tek. godini	55	—	565	798
Zbir prihoda ili rashoda	5.356	4.873	4.421	5.876

Zbir bilansa, koji je bio pao sa 18,5 miliona u 1932 na 11,35 miliona dinara u 1934, prošle godine je gotovo udvostručen i iznosi 21,15 miliona. To je prvenstveno i gotovo isključeno u vezi s velikim porastom dužnika u aktivi i odgovarajućim povećanjem poverilaca u pasivi. Otpremnička preduzeća obično kreditiraju samo vozarinu, koja se naplaćuje od kupca prilikom predaje dokumenata. Međutim, s većim preduzećima obračunavanje se vrši periodično. Osim toga, periodično se vrše i obračunavanja sa filijalama odnosno afiliranim preduzećima, kao i s poslovnim prijateljima u inostranstvu. Zbog toga su potraživanja znatna, ali su znatne i obaveze. Dužnici su prošle godine porasli sa 10 na 19 miliona, a poverioci sa 9,77 na 18,86 miliona. Nema sumnje da je poslovanje u 1935 bilo jače nego u 1934 (to potvrđuje i porast prihoda od špedicije), ali ovoliki porast dužnika i poverilaca je delom i slučajaj, pa je sigurno da je visina odnosnih pozicija na kraju godine znatno veća od prosečne visine u toku godine.

Gotovina iznosi preko pola miliona. To je dosta znatan iznos, a u vezi je s prirodom poslovanja. Kako centrala tako i filijale moraju imati veću gotovinu, u prvom redu radi plaćanja carine i troškova podvoza. Investicija, osim nešto inventara, preduzeće nema. Nema ni svojih skladišta, jer se roba koju ono ima da primi ili odašilje deponira u željezničkim magacinima odnosno u javnim skladištima ili se odmah odvozi u privatna skladišta.

Prihodi od špedicije, a to su glavni i jedini prihodi, iznosili su u 1927, 1928 i 1929 oko 7 miliona godišnje. Posle toga su stalno opadali, sve do 1934, u kojoj su najniži, sa 3 miliona 840 hiljada dinara. Prošle godine ovi prihodi iznose 4,5 miliona. To znači da su porasli za oko 670 hiljada. Međutim, kao što je već spomenuto, uprkos tome poslovna godina je zaključena s velikim gubitkom zbog znatnog porasta troškova. Ovi su u 1929 iznosili 6 miliona 145 hiljada i do 1934 bili su smanjeni na 4,13 miliona, odnosno za jednu trećinu, ali su prošle godine opet porasli zbog izvanrednih nepredviđenih izdataka na 5 miliona 243 hiljade. Od toga otpada na opšte upravne troškove 1,61 milion, na plate 2,62 miliona, na nadnice 124 hiljade, na porez 242 hiljade, na kamate 601 hiljada i na otpis inventara 42 hiljade dinara.

»BIBAD«, BRODARSKO I BAGERSKO A. D., BEOGRAD

Kao što nam pokazuje i sama društvena firma, Bibad ima dve sekcije: brodarsku i bagersku. Brodarska sekcija je u službi rečnog transporta, kako unutrašnjeg tako i onog upućenog van naše zemlje, a bagerska ima za zadatak da bagerisanjem i transportom rečnog šljunka i peska olakša građevinsku delatnost u zemlji. Ako se ovo ima u vidu, odmah će nam biti jasno da se Bibad poslednjih godina morao boriti s ogromnim teškoćama, jer opšte prilike za rad nisu bile povoljne, ni u brodarstvu ni u bagerskom poslovanju.

Kriza u rečnom brodarstvu počela se osećati već u go-

dinama koje su prethodile opštoj privrednoj depresiji, a uzrok joj je bio u tome što su dunavske obalne države, a pored njih i neke pomorske države, stvorile svoje zasebno veliko brodarstvo na Dunavu, tako da su prevozni objekti već u ono vrijeme ostajali bez punog zaposlenja. Sužavanjem međunarodne trgovine, koje je izazvano opštom privrednom krizom i ostvarivanjem autarkijskih težnji u većini zemalja, stanje u rečnom brodarstvu se još i pogoršalo, pa su pojedina brodarska preduzeća, da bi pokrila bar jedan deo velikih režijskih troškova, počela da uzimaju poslove i po stavovima koji su često bili znatno ispod stvarnih troškova. S druge strane velika društva su počela uzimati i one poslove koji su pre toga obično obavljani samo od strane manjih brodarskih preduzeća.

Ni prilike u bagerskom poslovanju nisu bile mnogo povoljnije, jer je poslednjih godina i građevinska delatnost bila jako opala. U vezi s tim znatno je smanjena i potrošnja građevinskog materijala. Međutim, u doba posleratnog inflacionog prosperiteta u investicije koje služe begerovanju bili su uloženi veliki kapitali, naročito u Beogradu. Poslednjih godina ove investicije su bile samo delom zaposlene. Kako među bagerskim društvima nije moglo da dođe do sporazumnog rada, došlo je do oštre konkurentne borbe, koja je imala veoma nepovoljan uticaj na cene šljunka i peska. Uprava Bibada napominje u svom poslednjem izveštaju da se tako u toku prošle godine pesak često prodavao po 16 dinara postavno građevina koja je udaljena od stovarišta 3 kilometra. Međutim, sam podvoz automobilom od stovarišta do odnosnih građevina stajao je oko 12 dinara, a državne takse iznose nešto ispod 5 dinara. To znači da cene u pojedinim slučajevima nisu pokrivala ni državnu taksu i podvozne troškove, da se i ne govori o troškovima oko bagerovanja materijala, o opštim troškovima, amortizaciji investicija itd.

Uprkos svim teškoćama, Bibad je i u toku poslednjih godina uspeo da zaključuje svoje bilanse sa relativno zadovoljavajućim rezultatom. Naročito prošla, 1935, godina nije bila nepovoljna, tako da se posle duže pauze opet pristupilo isplati skromne dividende. Pre svega prošle godine je pojačan promet na Dunavu. Blagodareći tome i brodarskoj sekciji Bibada rezultat rada je bio srazmerno dosta povoljan. Znatno su porasli i bruto-prihodi bagerske sekcije, iako su cene šljunka i peska u 1935 bile za oko 30% niže od onih u prethodnoj godini. Uprava Bibada je, naime, već početkom 1935 sasvim tačno procenila da će ove cene zbog jake konkurencije opasti, pa je odmah, po još relativno povoljnijim cenama, zaključila nekoliko većih poslova u Beogradu. Pored toga je sa objektima bagerske sekcije prevožen kamen i ugulj, što je takode doprinelo povećanju bruto prihoda. Inače, veze Bibada sa preduzimačima ostale su i dalje neobično dobre. Povoljno je i to što Bibad nije imao nenaplativih potraživanja.

Opšte prilike u toku prvih 9 meseci ove godine opet su se popravile u odnosu na isto razdoblje prošle godine. U vezi s tim ponovno se popravilo u svakom pogledu i stanje Bibada.

Glavne bilansne pozicije za nekoliko poslednjih godina ovako izgledaju:

Aktiva	Račun izravnjanja		
	1933	1934	1935
	u hiljadama dinara		
Investicije	7.457	6.764	6.974
Potrošni materijal	163	81	164
Šljunak i pesak	134	135	116
Potraživanja	2.061	2.053	2.096
Hartije od vrednosti	144	153	162
Rimese	49	49	—

Blagajna	67	26	21
Kaucije u gotovom	28	18	18
Garancije, kaucije itd.	2.275	3.067	2.086
Pasiva			
Glavnica	7.500	7.500	7.500
Rezervni fond	14	16	16
Obaveze	1.650	741	854
Akcepti	900	1.020	950
Razna pasiva	22	—	—
Akcepti kao pokriće	2.000	1.500	1.000
Polagači blanko-men.	50	682	671
Prijemi po žiru	—	660	185
Polagači kaucija	225	225	230
Dobitak	17	1,6	231
Zbir bilansa	12.378	12.346	11.637

Analiza pasive bilansa pokazuje da je finansijsko stanje »Bibada« neobično zdravo. Zbir bilansa iznosi 11,6 miliona prema 12,3 miliona u 1933 i u 1934 godini. Kada se od zbira bilansa oduzmu kaucije, menična pokrića i slične pozicije, kojima se prilikom ocene finansijskog stanja preduzeća mora pridati samo sporedniji značaj, vidi se da kapital s kojim je društvo raspolagalo krajem 1935 godine iznosi 9,32 miliona, gotovo jednako kao i u 1934 godini. Glavnica je 7,5 miliona, a obaveze iznose 1,8 miliona. Od toga otpada na akcepte 950 hiljada, a na ostale obaveze 854 hiljada dinara. Odnos između sopstvenih i tuđih sredstava bio je u 1933 godini kao 3 prema 1. Prošle godine je sa 4,2 prema 1 bio još povoljniji. Inače, sopstvenim sredstvima su pokrivene sve investicije i celokupna ostala aktiva, izuzevši potraživanja.

Krajem 1935 investicije iznose 6,97 miliona dinara, odnosno za 210 hiljada dinara više nego u 1934 godini. Za nabavku novih investicija i razne popravke u toku prošle godine je u stvari utrošeno blizu milion dinara, ali se to iz bilansa ne vidi, jer se otpisi ne vrše preko računa amortizacije u pasivi, već neposredno smanjenjem računa investicija u aktivi. S druge strane, redovne manje opravke i ne knjiže se na račun investicija, nego se odmah prebacuju na račun troškova ili na račun eksploatacije. Lepi napredak Bibada u 1935 pokazuje i činjenica, da je u toj godini nosivost plovnog parka bagerske sekcije porasla sa 885 na 1785 tona, što znači da je plovni park po tonaži više nego udvostručen. Preduzeće je, osim toga, prošle godine raspolagalo sa 5 kamiona nosivosti 25 tona, dok je u doba svog ranijeg najvećeg prosperiteta imalo samo 3 kamiona nosivosti 15 tona.

»Potraživanja« iznose nešto preko 2 miliona i ostala su u odnosu na nekoliko prethodnih godina gotovo nepromenjena. Nisu znatne ni ostale promene u aktivi. Šljunak i pesak koji se nalaze na stovarištu bilansirani su samo sa 116 hiljada, a potrošni materijal sa 164 hiljade dinara. Hartije od vrednosti iznose 162 hiljade. To su obligacije investicionog zajma i ratne štete i akcije Agrarne banke.

Račun gubitka i dobitka

Rashodi	1933	1934	1935
	u hiljadama dinara		
Eksploatacija	1.573	1.486	2.409
Kamate	179	117	55
Troškovi	993	736	849
Porezi i taksa	185	241	272
Remorkaža	10	—	—
Otpisi	46	457	—
Dobitak	17	1,6	231
Prihodi			
Šljunak i pesak	2.014	1.916	2.515
Od brodarstva	956	963	963

Od hart. od vrednosti	13	23	16
Primljene oštete	—	122	319
Prenos dobitka iz ran. god.	19	15	1,6
Zbir prihoda ili rashoda	3.003	3.039	3.816

Prihodi od brodarstva iznose 963 hiljade, jednako kao i u 1934 godini, ali su prihodi od prodaje šljunka i peska 2,5 miliona prema 1,9 miliona u 1934, odnosno za 600 hiljada dinara veći. U vezi s jačim poslovanjem porasli su u istom razdoblju i troškovi sa 736 na 849 hiljada. Izdaci za kamatu su pali sa 177 hiljada u 1934 na 55 hiljada dinara u 1935. Kod računa eksploatacije, preko kojeg se knjiže izdaci za plate, potrošni materijal i takse, povećanje prema 1934 iznosi skoro 1 milion dinara, dakle znatno više nego što odgovara povećanju prihoda. Međutim, treba imati u vidu da je preko ovog računa knjižen i najveći deo izdataka za izvršene opravke kod investicija.

Čisti dobitak u 1935 iznosi 231 hiljadu dinara. Od toga je upotrebljeno 187,5 hiljada za isplatu 2¹/₂% dividende, 30 hiljada za tantijemu, a 13 hiljada za dotacije rez. fondu.

U upravnom odboru su gospoda: d-r Velizar Janković, predsednik; Vida Jovanović, Franja Latković, Milan Mih. Stefanović, inž. Proka Bajić, Dušan Radivojević, Milivoj Poštić i Živko Bočarski, članovi. U nadzornom odboru su gospoda: Svetislav Aćimović, Ivan Fišer i d-r Vekoslav Kisovec. Direktor je g. Gajo R. Petrović.

КЕРАМИЧНА ИНДУСТРИЈА Д. Д., ЗАГРЕБ

Керамична индустрија д. д. основана је одмах после рата. Међутим, у овом друштву су уједињене наше старе керамичке радионице у Петровчу, Немшком долу и Готовљу. Данас је рад концентрисан у творници у Петровчу крај Цеља. Фабрика је у пуном погону; израђује све врсте керамичке робе и на тај начин све више чини непотребним и увоз стране керамичке и порцеланске робе и њених сурогата. Фабрика израђује и све потребне хигијенске направе за купатила итд., а почиње се специјализирати и у производњи декоративне керамичке робе.

Уређај фабрике у Петровчу је најмодернији. Предузеће има и сопствени рудник угља „Забуковац“, одакле се добива врло добар угаљ не само за потребе керамичке фабрике него и за продају. Иначе, Керамичка индустрија д. д. припада јаком концерну Сједињених творница стакла, што је неobično важно, нарочито за случај ако се укаже потреба за даљим проширењем производње.

Главница је првобитно износила 1,4 милиона динара. Међутим, како су прве године пословања завршене са знатним губитком који се је непрестано вукао кроз билансе, 1930 је номинална акција прежигосана од 500 на 300 динара. Тако се добио износ од 560 хиљада динара, који је употребљен за снижење главнице са 1,4 милиона на 840 хиљада динара, колико износи и данас. С правом се могло очекивати да ће предузеће после тога бити у стању да развије јачу и много успешнију делатност. Међутим, то се због опште привредне депресије није могло остварити, тако да је већ 1930 година, у којој је спроведено смањење главнице ради елиминисања ранијих губитака, опет завршена с губитком од 36 хиљада динара. До краја 1932 губитак је порастао на 229 хиљада динара.

После тога стање предузећа почиње се постепено поправљати. Напредак је био нарочито велик управо у прошлој 1935 години. Техничко усавршавање производње и мере за њено појевтињење, које су предузете у току последњих година, нису могле остати без позитивног резултата. С друге стране су се почеле поправљати и опште прилике, тако да је у току 1935 године и код Керамичке индустрије д. д. дошло до пораста производње и до по-

већања продаје. То се једним делом има приписати и проширењу производње на нове артикле, као на пример на израду разних кућних предмета и санитарног и другог посуђа.

Угљени рудник који припада предузећу у току прошле године није се могао искористити у предвиђеном обиму. Али је назадовање производње угља ипак улажено отварањем нових налазишта и подизањем нових рова у које је уложено преко пола милиона динара. Тиме је створена добра подлога за повећано експлоатисање угља у ближој будућности. С обзиром на то се може очекивати, да ће се у току ове и следећих година и стање рудника знатно поправити.

Биланси Керамичке индустрије д. д. за неколико последњих година пружају следећу необично интересантну слику.

Рачун изравнања

Актива	1933.	1934.	1935.
у хиљадама динара			
Творничке некретнине	3.097	3.097	3.097
Творнички уређај	3.300	3.560	4.144
Угљенокоп			
Залиха материјала	151	178	221
Залиха робе	961	660	699
Дужници	2.598	3.310	3.312
Ефекти	—	4	4
Готовина	48	26	38
Губитак	210	207	199
Пасива			
Главница	840	840	840
Фонд амортизације	528	920	1.272
Поверници	8.997	9.283	9.602
Збир биланса	10.365	11.043	11.714

Рачун губитка и добитка

Расходи			
Трошкови	140	135	201
Камати	865	832	678
Порези	55	144	139
Отпис некретнина и уређаја	68	392	352
Отпис ненаплаћених потраживања	—	4	11
Пренос губитка из ран. година	229	210	207
Приходи			
Од производње	1.147	1.510	1.389
Губитак	210	207	199
Збир прихода или расхода	1.357	1.717	1.588

Фабричке некретнине, уређај и угљени рудник износе укупно 7,24 милиона динара према округло 4 милиона у 1936 години. Сопствена средства, која се састоје из главнице и фонда амортизације, износе 2,11 милиона. То значи да је око 5 милиона динара инвестиција извршено на кредит. Као што се види ситуација не изгледа најповољнија, али је ипак не треба узимати сувише трагично, јер је највећи део обавеза дугорочан. Иначе, поверници износе 9,6 милиона тако да је однос између сопствених и туђих средстава по прилици као 1 према 4^{1/2}. У односу на претходну годину поверници су порасли за око 320 хиљада, са 9,28 на 9,6 милиона динара. У истом раздобљу фонд амортизације је повећан за око 350 хиљада, са 920 хиљада на 1,27 милиона. С обзиром на ове две промене у пасиви и збир биланса је порастао са 11,04 на 11,71 милиона динара.

У активи имамо само једну већу промену, и то код творничког уређаја који је порастао са 3,56 милиона у 1934 на 4,14 милиона крајем 1935 године. Дужници износе 3,3 милиона динара, готово једнако као и у 1934 години. Залиха ове робе није знатна, што је знак да се производи само оно што се у догледно време може и продати.

У току последње три године пословање се завршавало са скромним добитком, али су због преноса губитка из ранијих година и биланси за те три године закључивани са губитком, који крајем прошле године износи 199 хиљада динара. Бруто приход од производње у 1935 години износи 1 милион 389 хиљада, и мањи је за 120 хиљада него у 1934, али је ипак за око 250 хиљада већи него у 1933.

На страни расхода примећују се последице ригорозне штедне која је у току последњих година примењивана. Трошкови износе само 200 хиљада динара, а камати 678 хиљада. Ако се узме у обзир да је потраживање поверилаца достигло 9,6 милиона, види се да каматна стопа не прелази 790. То је врло умерено.

На крају морамо приметити да је царинска заштита, коју ужива наша керамичка индустрија, сасвим недовољна. Нарочито у ранијим трговачким преговорима са Чехословачком давали смо знатне концесије у погледу стакла и керамике. Тиме се може објаснити слаби напредак ове индустријске гране код нас. Кад се добије боља царинска заштита, и Керамична индустрија д. д., наше највеће предузеће те врсте, постаће још важнији фактор у еманциповању земље од увоза са стране.

У управи су г.г.: Фрањо Латковић, Златко Пуклер, инж. Адолф Кербиц, д-р инж. Никола Пшеница, Вилхелм Кинцл и Оскар Фогел.

DIE DEUTSCHE VOLKSWIRTSCHAFT

Издавач: проф. Др. ХУНКЕ, Берлин
Главни уредник: dipl. оес. Ханс РУБАН, Берлин

Главни немачки привредни часопис и поборник национал-социјалистичког привредног програма.

Чланци, глосе, белешке и анализе биланса у „Die deutsche Volkswirtschaft“ најтачније обавештавају о привредном животу нове Немачке.

Зато је „Die deutsche Volkswirtschaft“ важан и неопходан часопис за све југословенске економисте и предузетнике, увознике, извознике, индустрију, банке и надлежства која се интересују за немачко-југословенске привредне везе.

„Die deutsche Volkswirtschaft“ ради на сарадњи свих народа Средње Европе и њиховом привредном благостању.

„Die deutsche Volkswirtschaft“ излази 3 пута месечно, чита се у свима немачким привредним круговима, и зато је најбољи орган за оглашавање.

Претплата: RM 5.— тромесечно Поједина свеска RM 0.60
Добија се у свима књижарама и код издавача

Haude & Spenersche Buchhandlung
Max Paschke
Verlag für Wirtschaftswissenschaft Berlin W 35